

1900
1534

Skurups Allehanda

Pris:
Icke under 25 öre.

Folkets Parks mest spridda tidning.

Redaktör:
N E M O.

20-års-Fest

firas i år.

Skurups Handelsförening.

Bliv medlem! Det lönar sig.

Joh. L. Perssons

Ur-Affär

REKOMMENDERAS.

Prima varor.

Billiga priser.

Reparationer utföras omsorgsfullt.

Kostymer

färdigast bäst och billigast

— hos —

H. Nilsson,

Södergatan, Skurup.

Prima provkollektioner.

J. Larsson,

Norregatan, Skurup,

Cykel-Affär och

Reparationsverkstad.

Alla slags Reservdelar

på lager.

Allt till platsens billigaste
priser.

Låt reparera Edra ur

— hos —

And. S. Thulin.

PROGRAM för Hantverksfesten i Skurups Folkets Park

Lördagen den 8 och Söndagen den 9 Juli.

Lördag den 8: Kl. 7—12 p. n.: MUSIK och DANS.

Kl. 8 och 10: Uppträdande av
CALNO-TRION.

Söndag den 9: Kl. 2 e. m.: Hantverkståg genom ga-
torna med musik i teten.

Kl. 2,30: Ankomst till parken, där
uppvisning företages.

Kl. 3,30 o. 7: Sång av SÅNGARBRODERNA
(25 man).

Kl. 5 och 9: Uppträdande av CALNO-
TRION.

Dessutom: Tombola, Amerikanskt lotteri, Lycko-
hjul, Fiskdamm, Confetti och Serpentin, Skjutbana,
Båtgungor, Cykelstall m. m.

RESTAURATIONEN rekommenderas.

Entré: 50 öre för äldre, 15 öre för barn.

Till talrikt besök inbjuder

STYRELSEN.

Arbetskläder & Overalls

köpas bäst och billigast i

J. NILSSONS

Cigarr- & Herreklädnings-Affär,

Tel. 256.

SKURUP.

Tel. 256.

Alltid köper Ni Edra kläder bäst och fördelaktigast i
Malmö-Magasinet, Skurup.

Bästa kvaliteter.

Billigaste priser.

Kostymer i alla priser från 40—50—60—75 kr. Cover-Coats, mycket ned-
satta priser. Regnkappor från 18—22—28 kr. Hattar 3,50—4—5—6—6,50—
7 kr. Engelska sportmössor. Kamgarbyxor från 7 kr. par. Bonjours- o.
Smokingkostymer, Lima kvalitét. Alla slags Arbetskläder till platsens absolut
billigaste priser.

I Barnbeklädnads- och Kappavdelningen hemkommit nyheter i
Dräkter, Kappor, Blusar, Kjolar, Strandskor till kolossalt låga priser.
Barnkostymer för sommar och vinter till alla priser. Ettokä-

I Skurups Handelsförening

köpes

Linolja, Taktjära, Stenkol

m. m., m. m.

till platsens billigaste
priser.

Omnibustrafik.

Skurup—Abbekås—Skivarp—Ystad—
St. Herrestad.

Ank. 7,25 f. m., 12,40, 10,5 e. m.

Avg. 7,35 f. m., 1,10, 10,15 e. m.

Paketer för befördran mottagas
av stadsbud Lars Olsson.

Tel. 259.

Nils Borgström

Norregatan, Skurup.

Tel. 255.

ombesörjer boutredningar,
auktioner och fastighets-
försäljningar m. m.

Ombud för Skånes mindre jordbrukares
ömsesidiga kreatursförsäkring.

Transporter med lastbil

ombesörjes fort o. billigt

av

E. ANDERSSON,

SKURUP.

Telefon 207.

Förlovningsringar

i 18 karats guld

alltid färdiga på lager

Sorgsna toner.

(Vad Skurup gick miste om i en tilltänkt Skurups-revy, som kom av sig på den grund att alla skulle fitta på taget, så ingen hade tid att spela. Här första och sista versen.)

En, blott en
vill de mig ge.
Tarvar nog många fler
Men ej mer de mig ger.
Sorgelig
är min stug.
Hade jag bara fått två,
Hade det fått gå.
Idén så ljus
i eget hus
bryggden av socker och jäst
blir ju allra bäst.
Landsfiskal
med sitt tal
får inte titta hit,
ty då blir det svit!

En röst från femman.

(Utdrag ur samma sorg-
liga revy.)

Vi äro värda 180 tusen,
det stod i bladen häromdan.
Kan inte detta göra susen,
så att vi bums få tillhöra stan.
Bönnera vill inte ha oss,
kära herrar kom och ta oss.
Annars ha vi gett oss
blanka katten på,
på femman där skall stå
vår nyaste republik,
styrt av en bolshevik.
Då faran bliver stor
för landet och för stan,
jag båda säkert tror
vi ta endera dan.

(Insänt!)

Förlåt en yngling! Var i fredags
å Skurups torg för att fitta om där
var grävd någon brunn, men fann
ingen. Började tidigt i går morse,
beväpnad med ett mikroskop som för-
storar 100 gånger, men kunde ingen
brunn upptäcka varför jag vänder
mig till Red. med en vördsam fråga:
Finns det någon brunn?

Svar: På sådana närgångna, på
heder och ära gående frågor svaras
det i regeln inte, men som mikroskop
tittat i november efter fint bröd vill
Red. föra den letande på den rätta
vägen. Brunnen finns — har själv
sett den — står på ett papper som
finns i arkivet. Där kan frågvis själv
fitta.
Red.

Nytt vin på gamla
läglar.

Nej, manna! I kan säga va vi
vill om skriften — den är bra. Sam-
nare ord får ni leta efter. Står där
inte: Nytt vin på nya läglar, an-
nars springa de gamla läglarna
söder. Det är så rätt så.

Det var de gamla i byn, som en
söndagsfeftmiddag hade pratstund
om tid som varit och tid som är.
De hade som alltid de gamla göra,
kommit in på ungdomens ogudak-
lighet, och det slutade med skrif-
tens tolkning, och det var den gam-
le mjölaren som fällde ovinstän-
de ord. Skriften säger du — ja,
rog å den bra alltid — de finns
inte nåt som e så bra som den —
den passar över allt — å en hung-
rig, får en tröst — å en törstig
likaså — å en fattig har du ett bi-
belspråk till tröst å å du riker har
du ett likadant.

— Du — kamelen och nålsögat?

— Du e dum — förstår du inte,
att di oren inte å till för att straffa
— di e ti för att lura di fattia.

— Det gör detsamma, kom det
från mjölaren, det finns ändå
många sanningar i skriften, som ja
sa om läglarna. Ja sätter o tänker
på nåt från den tid ja var ung. De
passar bra ihopa med de där bibel-
språket.

Gubbarna tog s'g en pris, var
efter mjölaren berättade:

Lysnings-, Bröllops- o.

Heders-presenter

i stort urval och alla prislägen
hos

And. S. Thulin.

Rudolf Persson

— 19 Örsjö pr Skurup —

Trädgårds- och Byggnadsgrus,
Slagen sten och till sten-
sättning

i grusgraven i Dalaled.

Hemforsling vid anmodan.

Tel. 318 b.

C. E. Malmberg,

Fabriksgatan, Skurup,

Inlägg vatten- och värmeled-
ningar, Automatiska
vattenhoar.

Reparationer av alla slags
lantbruksmaskiner, tröskor
och lokomobiler.

Tillverkar gravrök vid beställning

Allt till platsens absolut billigaste pris.
Verkstad intill Folkets Park.

Telefon 330.

HERMAN HANSSON & Co

(Arth. Sjögrens Eftr.)

Cykelfärr o. Reparationsverkstad

Rekommenderas.

Alla slags RESERVEDELAR ständigt
på lager.

Prima DACK och SLANGAR till
billigaste priser.

REPARATIONER fort, väl och billigt.

Telefon 334.

Välj

Ystads-Bladet Aurora

när du prenumererar!

Välj

Ystads-Bladet Aurora

när du annonserar!

Vänd

dig till exp. M. Persson,

som råkas dagligen!

TELEFON 256.

Tisteln - Skottlands nationalblomma.

Under Malcolm I:s regering, om-
kring år 1010, måste skottarna bestå
ett angrepp av danskarna, vilka land-
stego i grevskapet Aberdeen och at-
skeppade sig vid Buchans udd i be-
slut att taga borgens Slains med storm.
Detta citadell var i avseende till sin
belägenhet på Skottlands östpynt av
utomordentlig vikt för de danska, och
dess intagande skulle hava underlättat
alla deras vidare företag.

En lugn och stilla natt blev utsedd
som den gynnsammaste tiden för an-
greppet. Danskarna smickrade sig
med att de vid ett så oförmodat anfall
skulle utan möda göra sig till herrar
över fästningen, men beslöt visligen
att icke överlämna något åt blotta
slumpen. Så snart de voro färdiga
med sina förberedelser och natten så
långt framskridit, att man kunde an-
taga, att borgens invånare taga i
sömn, gav man lösen och satte sig i
anmarsch. Trupperna ryckte lång-
samt framåt och utan att tala ett ord.
De voro dessutom barfota, på det att
man icke skulle höra deras steg. Re-
dan närma de sig infall Slains höga,
starka torn, och alla hjärtan klappa
av glädje vid tanken på en snar och
säker seger. Icke det minsta buller
förnimmes, icke ett enda ljud visar sig
på bröstvärnen — allt häntyder på,
att besättningen försjunkit i den djup-
aste slummer. Man har ännu blott
en grav att överstiga, uppressa stegar
mot murarna... och citadellet är
taget. Men plötsligt upphäves ett
smärtans genomträngande skri från
de stormandes leder — skiltvakterna
på bröstvärnen väckas därvid ur söm-
nen: besättningen kommer på benen
och väpnar sig i ett nu, och snart är
det denna, som angriper och jagar
danskarna på flykten.

Varav kom denna förvånande om-
kastning?

Den hade en ganska enkel och na-
turlig orsak. Borggraven var torr, och
tistlar hade i massa där skjutit upp
sina fina taggar. Det var dessa, som
inträngt i danskarnas nakna fötter o.
avpressat dem det ovillkorliga skri,
som kallade Slains försvarare till va-
pen.

Tisteln har såhunda räddat Skott-
land — på samma sätt som det ro-
merska Kapitolium en gång hade gäs-
sens kacklande att tacka för sin rädd-
ning — och tacksamhetskänslan har
gjort den till landets nationalembem.

kvar. Andra året var det stort gille
hos mjölaren. De va barndop och
där gick den gamle och bröstade
sig och skattade och var viktig,
under det en ann tyckte det var
den olustigaste tillställning en va-
rit med om. Py fan! säger ja nu,
sen en lörj känna livet. — Och
dagarna gick. Hon vänta och jag
vänta, under det gubben tog dub-
bel tull.

Jag tänker på en händelse, som
visar hur listiga kvinnorna kua-
na vara. Gubben gick till kvarnen
vid tretiden om morgnarna, när vi
hade brätt om, och så kom jag ett
par timmar senare. När han gick
pressa jag på och hälsa på Anna.
En morgon hörde ja henne sjunga
på morgonen och stannade ett ö-
gonblick för att lyssna. Vet ni,
de va en varning och hon sjöng
så här:

Kom till mig i mörke när banen
han gal,
då är gråskägg på möllan, på kvar-
nen och mal.
Ja tror att karlen är villor och
galen,
som inte kan höra: Far e hemma,
far e hemma.

Villan dullan dej.

Så gubben hörde dåligt gick
varningen fint.

Så slog befridelsens timma. Un-
der en natt blev han genomblöt,
när han segla på, kom till att frysa
och fick lunginflammation och så
slut. Nu fick jag reda på vem som
var husbonde, och dörren blev

stängd för mig. De passar inte
nu, sa hon, och jag väntade. Året
gick till sist och så gick jag med.
Lurad har en blott en och annan
gång, men aldrig så som av denna
kvinn. Där hade jag gått och in-
billat mig att bli färr i egen kvern
och flytta från kvarnkammaren in
i frustagan, och så satt man mitt
på landsvägen utan både mölla och
kvinn. Ser ni, gubba, när året
var tillända kom den där rackaren,
som gubben sköt efter, och tog
hade det ena och det andra. Det
happade varens böner eller hårda
ord och hade inte Anna tagit un-
dan bössen, så sannerligen hade ja
försökt gubbens sätt att hålla "hän-
darna från gården". Så var de slut
me den historien.

— Ha, ha, ha, där fick möllaren!
Har du aldrig råkat dem sen?

— Jo, de å nog en tio, femton år
sen. Där var en auktion där borta
och jag reste dit. Som kvarnen låg
inte långt därifrån, gick jag dit på
eftermiddagen. Fyrtio år ändrar
mycket, mest på oss människor.
Hon var tjock och rynkig och så
var jag med, så vi hade kunnat gå
förbi varandra så ofta som helst
utan att känna varandra. Om hon
kände igen mig — nej, det är så
många som kommer och går. Jo-
han, låg jag. Ah, är det Johan —
va du har gjort gammal. — Det
var det hela, var som om en fröst-
vind i maj hade utplånat alla grön-
skande skott, lämnande kvar ett
par kala stammar.

TELEGRAM.

SKADDEHOLM (förstad till Skurup) den 7. Samhället uppskrämdes i dag av en fientlig båt, som närmade sig. Generalmarsch visades och hörsammades kallelsen av två män och tolv kvinnor, vilka hotfullt uppställde sig vid stranden. Vid anrop svarades: Vi äro svenska och komma från Abbecks med sill.

Och så fick Skurup en gång sill utan mellanhänder.

BLENTARP den 7. Revolution har utbrutit. Beväpnade skaror synas. — Bombardemanget har börjat. Jämmerropen höres milsvitt. — Närmare underrättelser saknas.

Senare: Meddelandet var förhastat. Bakom en backe ginga drängarna hem till middag med hötjugor på axeln. Då solen blänkte på tjugans spektar sågo de ut som glimmande bajonetter. Per Annorsen sprängde sten, därav bombardemanget. Jämmerropen kom från karingen hans och ungarna, vilka gemensamt kallade till eftermiddagsgök.

Rättgångs — polissaker.
Skurups hus-rätt.

Den med så stort intresse motsedda rättgången om jungfru Pernillas enda hönä. Pernilla svarade själv i målet under det kändande hade våra främste experter vid sin sida.

Under målets handläggning framgick, att Pernillas enda hönä icke delade jungfru Pernillas syn på ensamheten utan i likhet med en stor del andra damer sökte sällskap. Förden skuld gick hon till grannens staket o. kastade längtansfulla blickar in på gröngräddan, där det fanns sällskap. Nu inträffade det att tuppen hade dålig moral, så han svek familjen och stod dagen i ända och gjorde sig till för den ensamma hönä. Då uppsättet var tydligt och klart, krävdes av experterna lagens strängaste straff för att därigenom höja moralen. Vittnen intygade att de sett hönä utanför staketet och tittat in på gården.

Jungfru Pernilla svarade, att hon därigenom ville visa sitt oberoende och liksom hon icke dras med karlslokar. Rätten hajade till och dömde henne för vanvördnad inför sittande rätt.

Då fallet var ganska invecklat uppskötts målet till vintertinget, då svanden har att skaffa läkareutlåtande över hönäs sinnesbeskaffenhet och därmed utrona om det var höjden av dygd eller höjden av odygd som förestavt hennes beteende.

Låt hönä löpa. — Red.

KRÖNIKA.

Hattar och mössor, protektionister och frihandlare, höger och vänster, höger och vänster om marsch in i historiens blad och vittna om faderernas bedrifter. Er tid har varit och kommer inte mer, en annan tid är här nära.

Människorna äro förunderliga ting, med kallt huvud och kalla beräkningar ha de försökt att omgestalta samhället var och en efter sitt intresse — slagits efter linjer enligt program.

Nu hastar de alla från sina positioner och ställa sig upp i ett annat led och när man ser "lilla supen" kan man inte annat än le i sitt sinne när man ser verkan.

Många och mycket har det där glasat hunnit med i tiden, men aldrig så mycket som nu. Det kunde inte varit värre om ropet höjdes: bort med kyrkan och religionen! Vad är att

göra? Jo! Låt oss höja ropet på förbud — mot tidningars och skrifers utsändande under dessa månader, förbud mot alla föredrag och sammankomster, så att människorna i frid o. ro kunde sitta hemma och experimentera med det bästa receptet för sin själs räddande från försumping. Ej!

Om man skulle väjda till människornas förnuft, i yran glömmes det kanske. Handeln med koppar är fast: det visar att syndikatet har blick för livets realiteter.

* * *

För långt tillbaka i tiden, så långt att de nu levande måste anstränga sig till det yttersta för att minnas inträffade det att livet sattes på spel för alla i detta landet. Egentligen var det ju kort, men inga kort utan spel så det kan komma på ett ut. Det var de dyrbaraste kort som än förekommit, inga runda hörn och inga förgyllda kanter, men ändå — de geranterade livet. Ett hektok kaffe en gång i månaden var den högsta fröjd.

Det var då. Nu sitter inom glas och ram här och där dessa kort, som ett minne vilket alla människor hava glömt. De äro något i människans historia, något som inträffat under världens skapelse, så oerhört långt avlägset att tankarna icke kunna nå dit.

Och de som minnas. De komma ihåg att mer än en gång det yttrades att — huru det än gestaltat sig skall den genomgångna skolan vara till gagn. Det är glömt allt, glömt för andra svårigheter i vilket det kan vara nyttigt att erinra sig tid som är.

Lika säkert som vi glömt korten o. köerna, lika säkert skola vi glömma det som nu är och det skall komma annat som skall fylla våra sinnen i stället. Sådana äro vi människor o. sådana skall vi förbli.

Nu i dag, glömska i morgon. Det enda bestående är lärkans sång när våren bräcker, är de grönskande träden i sommartid. Naturen är och blir den samma i dag och alla dagar och människorna ock, de bara byta den ena oron mot den andra.

Jag tror verkligen att man sitter och filosoferar mitt på blanka förmidagen och det utan att ha tätt graden. Skulden är ett hittat hektokort på kaffe, nu är det skattbart det där kaffet, då var det värt sin vikt i guld. Nu klagas det, då var det fest. Tider, o tider!

Nu då val stunda ta vi och göra om samhällsstyret: De går inte som det är! Tiget det i församlingen låter det: Va ska den där, han säger ingenting — står slusen öppen är det likadant. Till hösten ge vi en konst i det gamla sättet. Välja i stället en, säger en, från varje parti.

Ett sammanträde blir så här. Det gäller torgets försköning. Högern, det är bra, som det är. Liberalerna, utredning. Sossarna, sätt i gång genast och så R. F. som vill ha panntofflor i biten, alltså fyra förslag. — Sammanträdet är hos ordi., som alltid är höger, man kan ju inte med det samma komma från det gamla. Alltså, de samlas, bjudes att sitta — mor kommer strax med kaffe och god grädd — på grund av representation har alltid de valda högsta tilldelning — sen börjas det. Ord. har given o. den som får sista stick har vunnit. Har dom gott om tid kan spänningen utökas till tre pinnar. Sedan denna reform fullt genomförd kommer den rätta samhällsfriden. Det enda är de obehag som alltid förekommer i spel, den att givaren har ässen i rockärmen. Men det är att se upp, sånt stärker iakttagelseförmågan.

Så trevligt att vara referent — sist det bjöds fick man ta sina pinaler o. gå — men så där familje kunde det väl ordnas.

Genomdriv reformen och vårt dyra

fosterland skall vallfärda hit ner för att se att samhället mår bra utan ett tusen och en paragrafer. Slå så ner priserna på rum på hotellet!

N e m o.

Min första bit.

Skriven, som ni förstår, under ett annat väderleksstreck, handlande om en gammal ungarls fröjder och veder-möder.

Att vara ungarl är ett predikament som den manliga delen av mänskligheten har att genomgå i en längre eller kortare period och när denna period är genomgången är man död, gått bort till den bättre delen eller också är man en gammal ungarl. Är det någon som inte vet huru det går till skall jag ta en liknelse så ni kan förstå.

Föreställ dig en stor och härlig trädgård med däreftiga blomster och de skönaste frukter och allt detta omgärdad med ett högt och besvärligt plank med skarpa järntaggar uppfyllt. Det är alltså "förbjuden frukt", men som ni vet smakar den ju allra bäst. Därför är det en allmän rusning dit av alla traktens ungersvenner, särskilt nattid. Huru svårt det än är, går det briljant för den största delen. Det är bara stoffet till blivande gammal ungarl som i sin blinda iver icke ser järntaggarna utan hänger upp sig och där hänger han medan den andra plundrar. Han kommer ju lös en gång, men denna första plundring har botat honom, så att när han kommer till nästa trädgård ser han järntaggar överallt. Så är grunden lagd till en gammal ungarl.

Förhånde äro typiska kännetecken: Inga hela strumpor, inga knappar där sådana skall finnas; där dessa skola ha sin plats får man se krökta spik, träpluggar eller andra saker som en uppfinningsrik hjärna kan utfundera. Han har en del vedervärdigheter i livet, detta därför att han har ingen att skylla på.

Den största vedervärdigheten är det ständiga hotet mot hans frihet, ty alla mamor med giftaslystna flickor är för honom ett ständigt hot. Det skjutes på honom med pilar, det utkastat krokas med bete, det utkastat nät och grävas gropar, så det gäller att se upp för bevarande av friheten. Han är många gånger som ett legat villebråd och det har t. o. m. i riksdagen av Bränaltaren föreslagits skottpengar på ungarlen.

Jag kände en gång en man, som lotsat sig ett gott stycke fram på den ensamma stigen. En vacker dag stegar så en mamma, som svimmade i hans armar och en pappa som svär cystligt samt visar det dagliga synda-bladet, där det stod

Förlövade:

Deras egen dotter
samt stackaren själv.

Nu var hennes ära kränkt och såvida han var en hederlig karl, måste han gifva sig med henne och på så sätt gifva upprättelse. Han kröp till korset, först efteråt kom det fram att mamman och tösen själv gjort annonsen.

Sådana kunna de vara. Är säker på att om alla ungarlar ville, likt frälsningssoldaterna, stiga fram och vittna skulle det äga flera vagus-laster papper vid blottande av alla de knep och konster de råkat ut för.

En av de värsta motigheter en gammal ungarl kan råka ut för är när han inte vill vara ungarl längre. — Han har t. ex. läst i en roman om den husliga härdens ljusligheter, varför han tager sin stav i handen för att gå ut att bespeja landets döttrar.

Men nu är det täfft. Varhelst hans husliga sällhets trängande anlete uppenbar sig, får han känna att hans väg är tistel- och törnbeströdd. Han får vara glad om han kommer hem igen mer lemmarna i behåll, ty alla traktens ungersvenner betrakta honom som ett tacksamt subjekt för utbildning av släande argument. Och så kallas han för "all världens friare".

I det ena fallet, när karlen inte vill, då skall han förföljas och när han vill, då skall han tjäras och fjäras. Finns det konsekvens i detta?

En gammal ungarl har också sina fröjder. För många är sen när man var syndigare än nu, var jag bekant med en som reste till stan, där han stannade och i sin tid blev gift. Så en dag råkade jag honom och vi upplivade gamla minnen. Bortåt kvällen, när en ann kände sig allt gladare, blev han allt tytare och såg riktigt sjuk ut. Han bad mig att följa med hem. Sant är att ju närmare han kom hemmet, dess blekare blev han.

— Oå in till en doktor, rådde jag.

— Nej, sa han — när ja valt hemma en kvart går det över.

Och så kom han och jag hem. — Hans bättre halva hälsade honom — inte mig — med orden

— Jaså, ditt svin — skall du börja nu igen me! att förstöra dej och mej och hemmet — va — kom här så skall jag —

Och så drog hon honom in i stråffängelset och där stod jag och väntade att bjudas på kvällsmat. Efter en stund kom en telnig och titta väldigt nog på mig.

— Va e de min lille pys, sa jag, ska du ha en peng?

— Jo — sa avkomman — far sa' att du va ett stort svin som fördärvat far.

Ett sånt kräk till man. Sätter all skull på mig för att stå i en ljusare dager. Naturligtvis gick man.

Tacka vill jag när den gamle ungarlen kommer hem. Han sätter hatten på golvet och begagnar den till spottback, rocken praktiserar han i kakelugnen och kragtyget i tvättskålen och är där plats för strumpor och kläder, gå de samma väg. Ordning är det si och så med, men han njuter vilan med den stolta känslan att vara herre i sitt eget hus. Dagen efter är det jämmerligt, men skall det vankas sparlakansläxa är det bara att ta en spegel, och då han och bilden äro lika stora syndare, inverkar det så rysligt litet.

Jämförelsen talar för sig själv. En annan sak som är lätt att förstå är denna: En man som dagligen arbetar måste ju sova om nätterna. Det kan då ungarlen om han vill, men den gifte — hu då!

När dom gifter sig så komma barnen — gudarna vet varifrån — ibland ett, ibland två åt gången. När där så blir en fem, sex stycken med tandvärk och magvärk och annan värk, blir det inte en enda natts sömn på de första tjugo åren.

Tacka vill jag ungarlen, han har bara sin egen värk att dras med.

Är inte detta exempel nog? Vad skall man då göra!

Gift dig, säger den ogifte som vill den vägen när tillfälle bjudes. Gift dig inte, säger den gifte, ty då börjar dina svårigheter i denna världen. Följ bådas råd, säger

N e m o.

P. S. Så skrev man förr i ungarls-yrans övermod, nu törs ja inte skriva mer.

Förlövade:

Ledig annonsplats.

Anmälan.

Det må sägas ifrån redan från början, att detta är ett geschäft, tillkommet för att lura några ören från en omistänksam mänsklighet. Men ett förlåtande skimmer villar över eder, ty världen bedrages och vill bedragas, och mot detta faktum klämma själva gudarna förgäves. Detta är således tidningens A, dess O är spridande av kunskap om hantverket, såsom det ter sig i arbete och i vila. Mången tror att dessa människor inte vilja arbeta mer än åtta timmar och ha stora mönsterlöner, men du skall vara som din gumman va, när dom kom och sa att hennes man sänkt sig: Så väl är det inte.

Angående färgen om höger och vänster eller mitt emellan, förbud eller icke, vaccination eller inte, lagar eller laglöshet, allt detta finns det mer än nog, men Skurups Allehanda är ensam som en gammal ungkarl.

Skynda därför att prenumerera! I morgon är det för sent, ty då är det hela i konkurs.

REDAKTIONEN.

Hantverk.

Kort handledning i de skilda yrkena.

Motto: Va e de för en ny sorts jäkel, sa hin, när han såg skötaren.

Först några allmänliga ord. Allt som inte göres med maskiner, som t. ex. kättbullar och kryllning av lockarna, är hantverk. Efter denna orientering övergå vi att skildra de olika hantverken, så att du inte står handfallen utan lätt kan känna en skräddare ifrån en som dansar.

Det äkta yrket är skräddarens. Det var ingen vidare konst förr i tiden, ty hela dräkten var bara ett fikonalöv. Trots enkelheten i denna dräkt har mänskligheten de senaste åren önskat en så billig och praktisk beklädnad.

Förr i tiden var det inte vidare trevligt att vara skräddare, ty det sjöngs visor om dem:

Det gläder mig av hjärtats grunn att femton skräddare väga ett punn, me sax och vax och nål och trå och pressejärnet ovanpå.

Man kan förstå att på den tiden voro de små puttefnaskar; numera är det tvärt om, så den som ramla ner för trappan. Den största upplanningen inom detta yrke var inte symaskinen — den var viktigare än så. Den förste som slog knut på trådändan är värd att förövisas med en staty på vårt torp. Bara denna lilla knut var ett stort steg till moralens höjande, lyssna i våra dagar om det skulle glömmas.

Förr i tiden gick möster med ett par lärepåga omkring i husen och gårdarna och sydde. På vägen fram och tillbaka hade dom en särskild mansch, som kallades skrädderemarschen. Skräddaren har ett särskilt privilegium framför andra människor: han får sitta på bordet och lägga benen i kors. Gör du det, är du dåligt uppfostrad — gör inte han det, är han dåligt uppfostrad. Huvudvapnet är nålen.

En kusin till skräddaren är sömmerskan. De ha det inte så svårt,

ty i många fall är det inte stort mer än ett större fikonalöv.

Så ha vi skomakarens yrke. De arbeta på folkens undergång. — Världshistoriskt yrkte erhöi kären genom en kollega, som hette Köpenckaren. Han blev genetel och en riker man en liten stund. Man kan vidare bli finansminister i detta yrke, om man har tur. I detta yrke höjdes arbetsförtjänsten med 50 öre för ett par skor. På grund av denna höjning höjdes skorna med 20 kr. pr par, för arbetarna voro så dyra. Detta yrke är även gammalt, urkunderna tala om Jerusalems skomakare, han var lik senare tiders skomakare, i det han stannade inte länge på samma plats. Så kom ordspråket: Skomakare, bli vid din läst. Att vara skomakarefru är nog inte något vidare nöje vid vintertiden, att döma efter ett annat ordspråk, som säger: Skomakarens kvinga och smens är på alltid barfötta. — Huvudvapnet är sylen.

Skrödnars yrke är ett stycke poesi. Ställer du dig en senhöstkväll ett stycke från en smedja och tittar in genom den öppna dörren, ser du hur gastorna flyga omkring, hör klangen av slaggorna och höra järnet fräsa, när det får ett svalkanande bad. Sen du sett och hört detta, gör du in och vill bli smed. Över dörren står följande tänkespråk: Den som har många järn i eiden bränner gärna något. Det visar att järn såväl som människor kan få för mycket. — Man skall vara försiktig i omgåendet med en smed, ty han har kraftiga armar — Huvudvapnet är slaggan.

Gjutarnas yrke är något som de flesta människor inte förstå. De tro att de få en klump smält järn och så en pennakniv, med vilken de skära ut kuggahjul. Det är svårare än så, ja, man kan inte beskriva det utan måste se det för att förstå. Näst sotare och negrär är det världens svartaste folk, och när de trötta sig, måste det ske i tre vatten. Sedan kunna de bli både riksdags-, landstings- och vanliga männa. — Huvudvapnet är fort-komstledamöterna, ty ingen luffar så mycket som en gjutare.

Murarnas yrke var förr mycket känt, numera har det råkat i glömska. Yrket är gammalt; sålunda omtalas att de en gång byggde Babels torn. En dag ville de ha mer betalt, så blev det strejk och höj-kott och annan förbistring, så man ser att allt har haft sin motsvarighet i den tid som varit. — En murare har bruk av bruket och många gånger brukat att arbeta på bruket. — Huvudvapnet är en murslev.

Så ha vi snickaren. Ser du en man med en tumstock i ena handen och en större blyerts i den andra framför en träbit, på vilken han mäter och ritar, är detta en snickare. Han skiljes vidare från annat folk medelst en extra ficka i byxorna, avsedd för tumstocken. Hans uppgift är att göra skopling samt att sätta tak på husen. Yrket är ganska varierande. De, som arbeta på möllor, kallas "möllebyggare", och den, som slår utanför spikhuvudet, kallas för "etterhögtasnickare". Även i detta yrke kan man bli minister och dricka sitt eftermiddagskaffe hos kungen. Tar man murarens och snickarens yrke och sammanför dem under en hatt, blir det en byggmästare. In sådana uppgift är att bygga hus, vilket de gjorde förr i världen. Numera jämnas de backar och utvidga vägar.

Målaren och regnbågen ha samma utseende. De finete måla tavlor, de grövsta måla plank. De förra blir det intet bevänt med förrän de varit döda i 500 år, de senare få sin lön när planket är färdigt.

Sen ha vi ett yrke, som är mycket omtyckt. Många säga att det är det yrket, som ställer till den mesta orödan här i världen, under det att andra säga att det är kronan på verket. Det är dom som gör våra tidningar och förlovningskort. Yrket indelas i typer och kast, sättare och suttarnisse. Den senare ställer om att du blir förlovad men en flicka eller gosse, som du aldrig förr haft några avsikter med. Så den skall man vara god vän med. En gång stod det i tidningen om ett bröllop, brudens ator och klädsel genomgicks grundligt, hon hade t. o. m. genombrutna strumpor, allt avslutat med följande: erhåller en varaktig glans och blir totalt egenomträngligt för vita bara med en enda strykning. — Nisse hade varit framme och penslat med en ny slags skosmjörja mitt i bröllopet. — För vår publik i parken denna dag upplyses att det finns tillfälle att få tryckt förlovningskort. Sen får ni göra som ni vill utan att det är skandal. Men håll ögat på Nisse, så du får den rätta.

Sista yrket i parken är dansen. Alla i kärlekssvåren älska detta yrke, under det att alla som blivit gamla säga att ungdomen går på den breda vägen. Förr va de vals och hoppsan, nu är det jazz och schimmy, allt liksande mesopotamiska. Det är även ett farligt yrke, i det att i tusentals fall har det slutat med livstids straffarbete. — En dödansare kallas den, som trär sig själv på foten, när han dansar. Efter denna beskrivning kan du nog känna det ena yrket från det andra, varför jag slutar.

Nemo.

Skurup och omnejd.

På möte med spritstyrelsen beslöts en utdelning av sprit, som av stora skaror hälsas med tillfredsställelse. Varje till myndig ålder kommen man och kvinna erhåller 1 liter pr dag o. anstånd med betalningen. Klandret har förbytts i ett oerhört jubel. Det fattade beslutet får ses mot förbudets bakgrund. Styrelsen har ansett att människorna skola taga avsked av livet i en lycklig sinnesbeskaffenhet. I dag äro alla trädgårdar rena från blommor.

Svår olycka avvärdj.

I e. m. kl. 8 kom en av våra mera framstående borgare och körde med bil över järnvägsövergången vid Harkers och det var nära att han kunnat bli överkörd. Som väl var hade tåg-tiden ändrats, så det kom en halv timma förut. Ett annat tungt vägan-de skäl för olyckans avvärdjande var att den framstående mannen var och hälsade på kungen i Stockholm i och för denna järnvägsövergångs slo-pande.

Enastående högtidlighet.

En icke vanlig högtidlighet firades i går i det kvinnofolket Krestensa Klang hade femtioårsjubileum, därav de tjugofem åren till hennes uppfostran och de sista tjugofem för det krävande och gagnarika träskopost-kallet.

Hur mycket skulle icke undgåts allmänheten om icke hon spritt ljus i de dödaste gästerna? Tack vare Krestensa är vårt liv och leverne som en öppen bok.

En animerad stämning rådde, vilken nådde höjdpunkten när en snusdos med ingravert "Prisa lagom" överlämnades. Dagen avslöts med den femte koppen samt sången: "Verka, ty natten kommer".

Grundlagarna rubbas.

In på redaktionslokalen stegar Per Andersson med en korg i handen, vilken han öppnar. Där sitter en katt-mamma med fyra kycklingar.

Sätt detta i tidningen. Kattan fick små — dom sänkte vi — höken tog hönan och kattan tog kycklingarna i vård.

Red. ser förvånad ut, men vänta, de blir värre.

Kan han tänka sig, hon lärde dem att dia och det mest förvånande är att genom modersmjölken insöps katt-anlag. Har Red. något mushål?

Ja, för all del. I alla bättre redaktionslokaler finns det mushål.

Och så togs sällskapet ur korgen.

Kycklingarna drogs till mushålet som flugor till sockerbiten. Där stodo de under stram giv akt och tittade och Per Andersson tittade och Red. tittade. Och kattmamman spann. Så sutto och stodo vi i fyra timmar, men där kom ingen mus, varför Per Andersson tog sällskapet hem till sina egna mushål.

Fallet är inrapporterat till Kungl. Vetenskapsakademien och i senaste konsejen utsågs en undersökningskommitté.

Det stora

politiska mötet i går, tillkommet på grund av att det tusenåriga riket är hart nära, hade samlat fullt hus. Andamålet var att samla alla partierna under en hatt, med undantag av underdecknad, som fick sitta på läktaren. De konservativas talesman framhöll förtärlighetens samhälle under skydd av deras hatt. Liberalernas gävo sig sjutton på att balansgången mellan ont och gott var tusen gånger bättre. Och socialisterna fråga i sin enfold om de då blevo inbjudna på jul-, födelse- och andra festligheter, som skulle hållas under de tusen åren. Referenten satt med ena handen på dörhandtaget och den andra på pen-nan varje ögonblick beredd på att rädda eget skinn, ty det varit storm där nere. Hatten varit för liten och det tusenåriga riket dalade neder under storm och oro, grusande alla förhoppningar.

Red. föreslår slopadet av alla partier och i stället bildandet av en ny förening med namnet: "De menlösa barnens förening", och så där slopa alla frågor som beröra det elektriska spritfördelningen och torgets försköning.

Då — men inte förr.

Utvecklingen har tatt ett stort steg framåt här i Skurup.

Sålunda har vår storartade bangård utvidgats med en meter och 35 cm. å ena spåret, vilket av trafikanter hälsas med stor tillfredsställelse. Vidare två nya gulmalade brevlådor, därtill projekt om torgets försköning.

FRIA ORD.

Hr Redaktör!

Då vårt Skurup har varit köping i flera år och då här är trothoarer med rämnstenar i nästan varenda gata, frågas: På vilken sida har man rätt att gå utan att bli petad i rämnstenen? Den farliga åldern.

Frågan är svar att besvara, dubbelt så svar när en kvinna frågar. Det är ordet lag här, att om du tar en min på dig som om du hade betalt dina kläder, är den rätta sidan den, på vilken du går. Självallet är den andra sidan orätt. Detta är det enklaste sättet att slita lagar, ty du har alltid rätt. Kunde det bara tillämpas i livets alla skiften.

I den P. S. där "Den farliga åldern" begär en femma för bidraget till denna tidning, svaras ett stort nej. För-sök att erhålla statsbidrag.

Kvinno-logik är härlig. Det skulle vara Red. som skulle ha femman för svaret.

Red.